

О СТРАДАЊИМА ХРИСТОВИМ

Неки свети старац стално је размишљао о страдањима Христовим, и при том је горко плакао. Једном, јави му се сам Христос и подробно му исприча шта је све претрпео и колико је крви пролио за спасење човечанства.

Од Великог Четвртка увече, рече, па до погребача испустио је 109 срдачних уздаха.

Из Тела Мојега истекло је 225 хиљада капи крви.

Оружаних војника било је 118, а к њима се придружило и 230 неваљалих људи, свега дакле 348.

Три су ме војника водили на распеће и чинили су ми разне пакости.

Трзали су ме за браду и косу, и вукли су ме.

77 пута спотицао сам се и падао на земљу, почевши од врта па до дома Ане архијереја.

Седам пута ударили су ме по устима, а по образима 105 пута; 20 удара песницом у лице претрпео сам; ћушки и трзања од почетка и краја поднео сам 707, а јакних удараца свега 1199.

Кад су ми положили трнов венац на главу ударили су ме свом снагом штаповима и палицама 40 пута.

Од ових удараца 5 трнова из венца прободоше ми лобању до мозга, од њих се три заломеше и остадоше у глави Мојој, те са тиме бих и погребен.

Од убода трња по глави истече 3000 капљи крви, а рана од трња по глави беше 1000, јер венац трнов 8 пута спадаше ми са главе.

Када сам вођен од Претора на Голготу носећи крст пао сам на земљу 5 пута, примио сам тада смртних удараца 21, дижући ме од земље повукли су ме за косу и браду 23 пута.

Лежао сам на земљи (на Голготи) док ме нису дигли на крст.

Пљувотина на лице примио сам 73, удараца по врату 25, а по лицу и по устима још 5.

Од ових удараца истече ми много крви из уста и носа.

Тада ми и два зуба избише, међу очи ме ударише 3 пута песницом.

За нос ме повукоше 20 пута, за уши 30 пута.

Великих рана зададоше ми 72, а великих удараца у прси и у главу 38.

Но, три ми беху највеће муке за време мог страдања, и то :

☒ Што не видех никога да се каје, те се моја крв као залуду проливаше;

☒ Гледајући жалост Моје мајке, која код крста стајаше и горко плакаше;

☒ И када распињући ме на крст уковаше ексеру у Моје руке и ноге (по речи пророчкој: «Избројаше све кости моје»...)

*преписао архимандрит Кирик из једне старе књиге «Велико
огледало» -*